

заедно

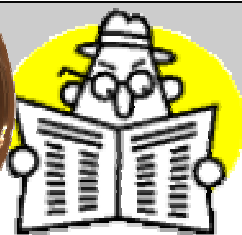
енория
"Св. Павел от Кръста"

септември 2007

7 ГОДИНИ!

брой 50

“Идете по целия свят и проповядвайте Евангелието”: тази заповед Исус остави на апостолите и на учениците си преди да се възнесе на небето. От онзи ден Църквата върна на тези думи ги изпълнява.

През тези две хиляди години светът се промени доста и начините за комуникация са много различни, но духът и целта остават същите. Учениците на Христос постоянно търсят начини да донесат Благата Вест на всеки човек по целия свят. Пишеше Свети Павел апостол до Коринтяните: “Защото, ако благовестувам, няма за какво да се хваля: обязаност необходима ми се налага, и горко ми, ако не благовестувам! Ако доброволно върша това, имам награда; ако ли недоброволно, изпълнявам само поверена мен служба. А каква ми е наградата? Тая, че, проповядвайки Евангелието, благовестувам за Христа даром, без да се ползувам от своето право в благовестието.” (1Кор 9,16-18). Да проповядваме Евангелието е едно задължение за нас Християните и самото проповядване е нашата награда и нашата радост.

Много важно е да се намери правилен начин, за да се достигне до всеки човек. Ползването на новите средства, които комуникацията поставя на разположение помага много, за да изпълняваме нашата мисия, но да помним винаги, че това не е достатъчно ако няма един личен контакт, лице в лице, с другия. Колкото са полезни тези инструменти толкова са опасни, рискувайки да се изпадне в “анонимността” на връзките. Sms, e-mail, чат...: думи, които вече са ни добре познати, но които могат да ни отведат към един затворен кръг. Все повече хората комуникират чрез тези инструменти, които могат да станат една стена поставена между двамата. Да не забравяме, че това са инструменти, чрез които връзките стават по-лесни и по-бързи, но че, те не могат да заместват човешките контакти, които са изпълнени с чувства, погледи, усмивки, сълзи...

От седем години издаваме и раздаваме нашия енорийския бюлетин “Заедно”. Една мрежа, която разказва за Исус, Църквата и нашата енория. Без големи претенции, но не ми се иска да бъде само една студена хроника или да дава заповеди и забележки, но да отразява истинския дух на християнската общност, без да крие проблемите, които има самата общност, изградена от хора.

Един скромен инструмент, който да стигне дори до онези, които са още далеч от Църквата.

Няколко страници, които позволяват и на болните да участват в дейностите на нашата енория.

заедно

Брой 1 - септември 2000

новини от
енория “Св. Павел от Кръста”

ул. Еп. Босилков, 14 - Русе
тел. 082 / 228188

През тези години сме търсили начин за нашия бюлетин да бъде все по-хубав и по-интересен. Енорияшите всеки път го четат с удоволствие и това е много важно.

Мисля, че този бюлетин не съдържа в себе си началото и края, но се надявам да бъде инструмент, както каза Свети Павел Апостол за “добра дума, за назидание във вярата, за да принася благодат на слушащите” (Еф 4,29).

Искам да благодаря на всички онези, които през тези седем години до 50-ти брой са помагали за издаването и раздаването на

Сестра Мари-Пиер

бюлетина. Вашата работа е много важна и по този начин отговаряте на думите на Исус: “Идете по целия свят и проповядвайте Евангелието”. Да помним винаги, че:

- ◆ който пише статиите трябва да има предвид, че бюлетинът достига до много хора и всеки от тях може да има нужда точно от тези думи в този момент. Статията не говори общо, но говори точно на този човек!
- ◆ който го раздава също е като ангел, който носи една добра дума. Да бъдете точни в раздаването без да минава много време, и ако може да давате бюлетина лично на този човек ще бъде още по-добре. Едно лице с усмивка не е толкова анонимно, колкото няколко страници оставени в пощенската кутия!

Най-накрая една благодарност към сестра Мари-Пиер и асоциацията “Нотре Дам де Сион” от Белгия, които от няколко години покриват финансово голяма част от разходите на нашия бюлетин.

Но от този месец бюлетинът вече не е единствен инструмент на комуникация, която нашата енория има.

Достатъчно е да обърнете страницата, за да узнаете повече...

WWW: сайтът на енорията

...Да! Точно така!

От няколко години исках нашата енория да има една web-страница, полезна за всички. От два месеца това е реалност и от този месец официално откриваме нашия сайт.

Това стана възможно благодарение на един наш енорияш, който работи в тази област на интернет: Георги Златев, управител на фирмата Метавизия. Говорейки с него по тази тема той веднага прие идеята, върху която вече беше мислил в същото време и самият той. Сравнявайки моите желания с неговия опит се роди тази страница, която можете да видите на адреса:

www.catholic.bg/ruse

По този начин туристите, които особено през пролетта и лятото идват в града, консултирайки интернет могат да открият, че съществува една католическа църква в Русе.

Страницата е предложена на три езика: български, английски и италиански.

Същевременно това е един начин да поддържаме връзка със русенци, които вече живеят в друг град или в чужбина.

Сега остава само работа да прилагаме редовно статиите и новините.

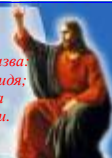
Дано да ви харесва идеята и страницата.

Очаквам вашите мнения и съвети.

О. Валтер Горра

Русенска
Католическа Църква
"Св. Павел от Креста"

Исус му каза:
Тома, ти повярва, защото Ме видя;
блажени, които не са
видели, и са повярвали.

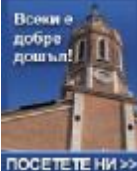

[Начало](#) | [Новини и съобщения](#) | [Послания](#) | [Литургии и календар](#) | [Дейности](#) | [За контакти](#)

Сряда 15 август:

Успение Богородично

Литургия от 18.00ч

(17.30 Броеница)

August 2007						
Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat	Sun
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Успение на пресвета Богородица

Още от първите векове на християнството св. Църква наредила да се празнува денят "Успение на пресвета Богородица". Подробности за това чудно събитие, както и някои сведения за живота на пречистата Божия Майка след възнесение на Спасителя, не са предадени от древните църковни писатели..... [пълен текст >](#)

Библия

Въпроси за вярата

Евангелие за деца

Вестник "Звездно"

Понеделник	09.30ч
Вторник	09.30ч
Сряда	18.00ч
Четвъртък	18.00ч
Петък	18.00ч
Събота	18.00ч
Неделя	10.00ч

15.06.2007 Искам да разкажа за едно за изключителния празник в семейството на нашата енория.
Денят е ... [пълен текст >](#)

15.06.2007 Русе се намира в северна България, край Дунав.
Католическата Църква в България има две епархии, ... [пълен текст >](#)

29.03.2007 Четете ... [пълен текст >](#)

[Начало](#) | [Новини и съобщения](#) | [Послания](#) | [Литургии и календар](#) | [Дейности](#) | [За контакти](#)

Сайтът е разработен от: МетаВизия

www.catholic.bg/ruse

Лятно училище на Каритас в нашата енория

В град Русе между 1-ви и 7-ми юли се състоя лятно училище за доброволци, организирано от "Каритас" България. Участниците бяха от четири различни държави: Словения, Сърбия, Босна и Херцеговина и България. Ние се присъединихме, за да научим нещо повече за "Каритас" и за доброволната работа. Беше много интересно, научихме много неща и вложихме най-доброто от себе си да помогнем на тези, които се нуждаят от нас.

Всяка сутрин първо се молехме с Отец Валтер, който ни помагаше да съберем сили за деня. След това слушахме различни лекции за нещата, които ни интересуваха. Следобедите ни разделяха на три групи, които помагаша в различни неща. След литургията имахме бързо обобщение на нещата, които сме свършили през деня и обсъждахме нещата, които са ни харесали и нещата, които трябва да бъдат променени.

През първия ден от престоя ни ние помагахме в енорията на Русе. Правихме свещи, помагахме в шиенето и успяхме да научим много нови неща за "Каритас" Русе.

През втория ден след молитвата присъствахме на лекция "Каритас и енорията". Нашата работа за следобеда беше да боядисаме Дневния център "Милосърдие", където се събират деца с психични и физически увреждания. Много се постаряхме и боядисахме площадката за игра, за да могат децата да играят на по-сигурно място и с повече щастие.

На следващия ден главната ни цел беше да изчистим брега около Дунав. Не беше лесна задача, но всички заедно успяхме да направим мястото по-красиво и по-чисто. Лекцията, която слушахме този ден беше на тема "Християнските доброволци". Чрез нея наистина научихме повече за поставената ни мисия.

В четвъртък присъствахме на "Аниматорство на общността" и се научихме как да организираме хората, за да се присъединят към вършенето на добри дела. Целта на нашата група през този

ден беше да почистим дневния център, за да изглежда по-светъл и красив.

В петък след утринната молитва обобщихме нещата, които сме извършили по време на лятното училище. Говорихме за това колко много сме научили и какво сме направили за ближния и как сме се свързали помежду си. Разделихме се със желанието да се срещнем отново и да не забравим това, на което бяхме научени. Беше наистина много хубав опит за нас.

Очакваме отново да се видим и да повторим случилото се.

Дон Матей, Сара, Мая, Жасмина, Тина - група от Словения

4-9 септември 2007г:

Третата европейска екуменическа асамблея

делегатите пристигнат

откриването на Третата
Европейска Асамблея

2500-те делегати на работа

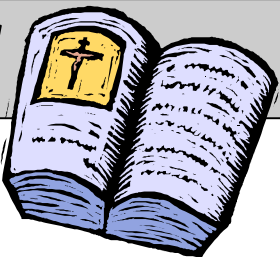

7-те делегати за Сибиу от
Българската Епископска
Конференция

Опитът на Сибиу

На 4 Септември от Русе потегли групата от делегати на Българската Епископска Конференция за Третата Европейска Екуменическа Асамблея в румънския град Сибиу, който е европейска културна столица на Европа за 2007 година заедно с Люксембург. Групата се състоеше от отец Валтер, сестра Йола и още петима миряни – трима от Русе и двама от София.

След като пристигнахме и се регистрирахме имяхме време да поопознаем града по картите които ни бяха дали, тъй като първият ден бе отреден единствено за настаняване и чак вечерта се състоя откриването на срещата. Каква беше всъщност целта на тази среща? Екуменизъм е терминът, с който се описва движението за обединение на църквата. Може би наивно преди началото на същинската среща на втория ден аз смятах, че това означава да обсъдим различията и да се търси начин те да се премахнат. В последствие разбрах, че това не е така. Дори финалния документ, който беше всъщност целта на тази асамблея го подчерта: „Единството не означава еднаквост.”

Мотото на срещата бе „Светлината Христова сияе над всички.” То ни бе представено на първия ден от речите на говорителите, сред които бяха кардинал Валтер Каспер, отговарящ за Екуменизма от католическа страна и митрополит Кирил от Русия. Двамата не говориха за това колко сме различни – напротив. Кардиналът каза, че трябва взаимно да се обогатяваме, а митрополитът подчерта, че имаме еднакви морални разбирания. Този ред на мисли бе продължен от лутеранския епископ Волфганг Хубер: „Трябва взаимно да признаем единствената светлина на Христос.” Бях изненадан от факта, че на обединението не се гледа като еднаквост – никога не се бях замислял от тази гледна точка, а сега изведнъж ми се виждаше толкова логично. Нека само да погледнем униатите.

Те са част от католическата църква, а имат обред с пъти по – близък до православната църква, от колкото до римския обред. Всеки ден след разговори на обща среща сутринта, продължаваше със семинари след обяда. Те бяха на различни теми и с различни говорители от всяка църква, а също така и от някои светски организации. Темите бяха „Единство”, „Духовност”, „Свидетелство”, „Европа”, „Религии”, „Миграции”, „Сътворение”, „Справедливост” и „Мир”, разпределени по три съответно във сряда, четвъртък и петък. Поради спецификата на програмата всеки можеше да посети само един от трите семинара определени за деня. На темата „Духовност” най – запомнящо беше изказването на православния Епископ на Виена – Иларион, който говори за православната традиция при молитвите, която ако се замисли човек не се различава в духовен аспект много от нашата. Кой би оспорил думите му, че ако молитвата не достигне собствените ни сърца не би могла да достигне Бог, или че ако усещаме стена между нас и Бога няма как Той да я е поставил там, а ние сами сме я изградили.

Семинарите, на които присъствах на втория и третия ден бяха със различни заглавия, но всъщност с много еднакви теми. „Европа” и „Справедливост”. Може би трябваше да има една тема със сборно заглавие. Европа като силен и развит континент е длъжен да следи за справедливостта по света, а и на самия континент. „Европа не е само Европейският съюз” подчерта президента на Европейската комисия Жозе Мануел Барозо.

Една от връзките между двете теми бе Африка. На скоро, докато се ровех из интернет случайно попаднах на списъка на световната банка, който показва какво е нивото на заплатите в държавите от света. Зачудих се къде ли е България. „Сигурно е доста назад”, казах си. Нищо подобно. Според световната банка приходите тук се водят „горно средно ниво”. Ако ние сме „горно средно” представете си как живее една огромна част от човечеството! Хора от Африка правят и невъзможното за да дойдат в Европа, а също и как често не успяват и умират по

пътя. Бе ни прочетена част от писмото на две момчета, които се качват нелегално на самолет за Белгия и загиват по пътя, тъй като са в отделението за колесника където температурите не се регулират и падат до -50°C . Тези момчета не са изключение, много като тях вече не са сред живите, а другите, които все пак са стигнали до заветната Европа живеят в неприемливи, за който и да е от нас, условия. Няма как да се пренебрегне и това, че много от тези хора са всъщност деца. Един от говорителите – г-н Пакиле Фелемо, който е директор на център наречен „Мечта”, част от католическата организация „Сант Еджидио” каза: „Ако децата са бъдещето на света, къде е то? Къде е тяхното бъдеще?” Към момента никой не може да отговори на този въпрос за децата на Африка, но е ясно едно – Европа е тази, която може и трябва да помогне, и то не само защото това са нейни бивши колонии, а защото Африка е в това положение, точно защото е била под чуждо управление в продължение на столетия. Ключови за темите бяха думите на епископ Ричард Чартс, че демокрацията може и да е измислена от гърците, но това не е била истинската демокрация, както не е и сегашната. Истинската демокрация е Християнството, защото всички са равни пред Бога. Разбира се християните сме тези, които трябва да съблюдаваме, дали наистина всички са приемани за равни. На предпоследния ден бе отпечатан крайният вариант на документа, който трябва да излезе от тази асамблея. Той не е задължаващ, тъй като църквата няма за цел да приобщава някого против волята му, а е по – скоро препоръчителен. Така бяха оформени и идеите в него „препоръчваме”. В началото му се изказва съжаление, че не всички препоръки от предишните срещи са се осъществили. Следва изразяване на желание църквите да продължат по пътя на единението като се подчертава, че единението не е еднаквост и завършва с молитва към Христа да ни помогне по пътя, който ни очаква.

Пламен Паскалев

за повече информации:

www.aee3.org

ФИНАЛНИЯТ ДОКУМЕНТ ОТ ДЕЛЕГАТИТЕ В СИБИУ

Светлината на Христос сияе над всички

Ние, християнските поклонници из цяла Европа и отвъд нея, свидетели на променящата сила на тази светлина, която е по силна от тъмнината, я обявяваме за всеобхватна надежда за нашите църкви, за цяла Европа и целия свят.

В името на нашия Триединен Бог, Отец и Син и Свети Дух , ние се събрахме в град Сибиу, Румъния (4 – 9 септември 2007). Тази трета европейска екуменическа асамблея бе белязан от богатството на православната духовност и традиция. Ние възобновяваме сериозните ангажименти, които вече сме поели в Базел и Грац и съжаляваме, че до сега не успяхме да изпълним някои от тях. Все пак нашата вяра в променящата енергия на светлината на Христос е по-силна от тъмнината на отказването, фатализма, страха и безразличието.

Нашата трета Европейска Екуменическа Асамблея започна през 2006 в Рим и продължи през 2007 във Витенберг. Това екуменическо поклонение включваше много регионални срещи и тези в православните църкви в Родес и на младите хора в Сен Морис. Ние приветстваме с радост отдадеността на младите хора и приноса им към асамблеята. Подпомагана и мотивирана от “charta oecumenica” работата по нашата асамблея вече беше започната на по-ранни събирания и стана повод за размяна на подаръци и взаимно обогатяване.

Ние не сме сами в това поклонение. Христос е с нас и в облак от свидетели (Ев 12,1), съвременните мъченици ни съпровождат: свидетелствата за живота и смъртта им ни вдъхновяват по отделно и заедно. В общуването си с тях ние отдаваме себе си за да пуснем светлината на преобразования Христос да свети през нашите собствени свидетелства дълбоко вкоренени в молитва и любов. Това е нашият скромн отговор на саможертвата на техния живот.

Светлината на Христос в църквата

Светлината на Христос ни учи да живеем за другите и да общуваме един с друг. Нашето свидетелство за надежда и единение за Европа и света ще е достоверно само ако продължим нашето пътуване към видимото единство. Единството не е еднаквост. Много ценно е да изпиташ отново тази *koīnōnia* (общение) и да размениш тези духовни подаръци, които стимулират екуменическото движение за неговото започване.

В Сибиу отново изпитавме болезнената рана на разделението между нашите църкви. Това засяга дори нашето разбиране за църквата и нейното единство. Различието в културното и историческо развитие на източното и западното християнство са допринесли за тези разлики, и разбирането им изисква нашето незабавно внимание и неспиращ диалог.

Ние сме убедени че широкото християнско семейство трябва да се справи с доктринни въпроси, и също да търси широк консенсус относно моралните ценности, произхождащи от Евангелието и праведния Християнски начин на живот, който да свидетелства за светлината на Христос в нашия предизвикателен, модерен светски живот, в личния както и в обществения живот.

Нашата християнска духовност е безценно съкровище: веднъж отворено, то разкрива разнообразието на своите богатства и

отваря сърцата ни към красотата на лицето на Христос и силата на молитвата. Само ако сме по-близо до нашия Бог Исус Христос, можем да се сбlijим един с друг и да изпитаме истинска *κοινωνία*. Ние можем само да споделим тези богатства с всички мъже и жени които търсят светлина на този континент. Духовните мъже и жени започват със своето собствено преобразяване и това ще доведе до преобразяване на целия свят. Нашето свидетелство към светлината на Христос е ангажимент да слушаме, живеем и споделяме нашите истории за живота и вярата, които са ни направили християни.

Препоръка 1 : Ние препоръчваме възобновяване на нашата мисия като индивидуални вярващи и като църкви да обявим Христос като светлина и спасител на света.

Препоръка 2: Ние препоръчваме продължаване на дискусиите за всеобщото опознаване на кръщението, да се вземат под внимание важните постижения по този въпрос в няколко страни и да се има предвид че въпросът е дълбоко свързан с разбирането на Евхаристията, духовенството и църковността като цяло.

Препоръка 3: Ние препоръчваме намиране на начини да вършим неща, които да ни обединят: молитви един за друг и за единство, всеобщи поклонения, обучения по теология, социални и дяконски начинания, културни проекти, подкрепяне на обществен живот, базиран на християнските ценности.

Препоръка 4: Ние препоръчваме пълното участие на всички Божии чедата по-специално в тази асамблея, както и да бъде отбелязано присъствието на млади хора, възрастните, хората от етническите малцинства и хората с увреждания.

Светлината на Христос за Европа

Ние смятаме че всяко човешко същество е създадено по образ и подобие на Господ и заслужава същото уважение и любов,

въпреки разликите във своите вяра, култура, възраст, пол или етнически произход. Имайки предвид, че нашите общи корени са много по-дълбоки от нашите различия, докато търсим обновление и единство и ролята на църквите в днешното европейско общество, ние се фокусираме над срещите с хора от други религии. Обръщайки внимание на нашата уникална връзка с евреите като хора от съглашението, ние отхвърляме всички форми на антисемитизъм и с тях ще превърнем Европа в континент, свободен от всякакви форми на насилие. Имало е периоди на сурови конфликти в нашата европейска история, но и периоди на мирно съжителство със хора от всички религии. В наши дни няма друга алтернатива на диалога: компромис, в който можем да говорим за истината с любов. Всички трябва да научим повече за другите религии, и препоръките на charta oecumenica трябва да бъдат доразвити. Обръщаме се към всички приятели християни и към всички, които вярват в Бог, да уважават правото на религиозна свобода на другите хора, и да изразим нашата солидарност към християнските общности, които живеят в Близкия изток, Ирак, и на други места по света, където има религиозни малцинства и да осъзнаем, че съществуването им е застрашено.

Като срещаме Христос в нашите бедни братя и сестри, заедно огряни от светлината на Христос ние християните съобразно библейските заповеди за единство на човечеството отдаваме себе си на разкаянието за греха, на изолацията, да задълбочим нашето разбиране на различието, да защитаваме правата и достойнството на всяко човешко същество, и да осигурим защита на тези които имат нужда от нея; да споделим светлината на Христос, която другите носят на Европа; да се изправим срещу европейските държави да спрат незаконните административни наказания на имигрантите, да направим всичко възможно да осигурим правилна имиграция, интеграция на имигрантите, бежанците и на търсещите подслон, да поддържаме семейното единство и да се борим срещу трафика и експлоатацията на хора. Призоваваме църквите да засилят

грижите си към уязвимите имигранти.

Препоръка 5: Ние препоръчваме нашите църкви да разберат че християните имигранти не са само хора, нуждаещи се от религиозни грижи, но и хора които могат активно да участват в живота на църквата и обществото; да предложат по-добри грижи за имигрантите, бездомниците и бежанците; да подпомагат правата на етническите малцинства, особено на ромите.

Много от нас са благодарни, че в Европа настъпиха дълбоки промени през последните десетилетия. Европа е повече от Европейският съюз. Като християни ние споделяме отговорността да оформим Европа като континент на мир, солидарност, взаимопомощ. Оценяваме обвързаността на европейските институции, включително и ЕС, съветът на Европа и OSCE, за един отворен прозрачен и правилен диалог между църквите в Европа. Най-високите европейски представители ни почетоха със своето присъствие и така показаха голям интерес към нашата работа. Ние трябва да се справим с предизвикателството да донесем духовна сила в този диалог. Първоначално Европа е била политически проект, за да подсигури мира, но сега трябва да стане Европа на хората, повече от икономически проект.

Препоръка 6: ние препоръчваме Charta Oecumenica да се превърне в стимулираща и напътстваща посока за нашето екуменическо пътуване в Европа.

Светлината на Христос за целия свят

Думите на Бог ни развълнуваха дълбоко: тези, които живеят за себе си да живеят за Него, който умря за тях и възкръсна! Християните трябва да са свободни от страха и алчността, които ги карат да живеят за себе си, безсилни, тесногръди и затворени. Думите на Бог ни призовават да не прахосваме ценното наследство на хората, работили през последните 60

години за мир и единство в Европа. Мирът е невероятен и скъп подарък. Цели страни се стремят към мир. Хората чакат да бъдат спасени от насилието и терора. Ние посвещаваме себе си с обновени усилия. Ние отхвърляме войната като средство за решаване на конфликти, спомагаме за не насилствени начини за решаване на конфликти, и сме загрижени за обезоръжаването на армията. Насилието и тероризма в името на религията са отречени от религията.

Светлината на Христос свети върху термина справедливост, обвързвайки го с божествената милост. Така осветена тя избягва всякакво двусмислие. По света и дори в Европа процеса на глобализация на пазарите задълбочава още повече разделението между хората, на победители и губещи, вреди на ценностите им и има катастрофални екологични последици; очакваните климатични промени не са съвместими със запазването на бъдещето на нашата планета.

Препоръка 7: Ние подтикваме всички европейски християни да подкрепят „Целите за развитие на хилядолетието” на Обединените Нации като спешна стъпка към премахване на бедността.

Препоръка 8: Ние препоръчваме консултативен процес, насочен към отговорността за екологично равновесие, климатичните промени, европейската роля във глобализацията, правата на ромите и други етнически малцинства, като се започне от ССЕС и СЕС, заедно с църквите в Европа и църквите в други страни.

Днес повече от всякога признаваме, че Африка, континент свързан вече с нашата история и бъдеще, изпитва такива нива на бедност, че ние не можем вече да стоим безразлични и да бездействаме. Раните на Африка докоснаха сърцата ни.

Препоръка 9: Ние препоръчваме да се окаже подкрепа на начинания, чиято цел е опрощаването на дълговете и

насърчаването на честна търговия.

Чрез искрен и обективен диалог ние допринасяме за създаването на нова Европа, където непроменените християнски принципи и морални ценности, взети направо от Евангелието, служат за свидетелство и популяризиране на активно европейско общество. Нашата задача е да популяризираме тези ценности и принципи не само в личния, но и в обществения живот. Ние ще си сътрудничим с хора от други религии, които споделят нашите желания да върнем в Европа истинските ценности, чрез които тя да просперира политически и икономически.

Притеснени за творението на Бог ние се молим за повече чувствителност и уважение към разнообразието, създадено от Него. Работим срещу безсрамното експлоатиране, на творението, което “ чака своето изкупление” и посвещаваме себе си на работата за помирението между природата и хората.

Препоръка 10: Ние препоръчваме периода от 1 септември до 4 октомври да бъде посветен на молитви за спасяване на творението и за популяризирането на живот, който да намали ефекта от климатичните промени.

Благодарим на всички, които подпомогнаха това пътуване, особено на младите хора (“Young Oikumene”), които подтикнаха смело тази асамблея да съживи Евангелието, и се обединяваме в молитва:

О, Христе, истинската светлина, която осветява всяко човешко същество дошло на този свят, свети над нас със светлината на своето присъствие, та в него може да съзрем недостижимата светлина, и води нашите пътища за работа по твоите заповеди. Спаси ни и ни води в твоето вечно царство. Защото ти си нашия създател, хранител и дарител на всичко което е добро. Нашата надежда е в теб и теб ние славим, сега и завинаги. Амин.

Статуята на Св. Йосиф

2 септември 1909г: статуята на свети Йосиф беше сложена в парка до училището на “Нотре Дам де Сион” (виж горните снимки).

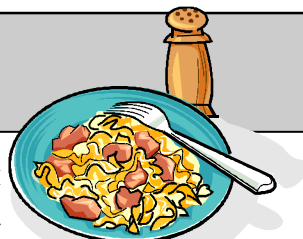
По времето на социализма, когато имотите на Католическата Църква бяха конфискувани, статуята на Св. Йосиф беше приютена в нашата църква.

2 септември 2007г: същата статуя, след много години, в които беше скрита, е сложена вече в двора на църквата.

Нека Свети Йосиф да пази нашата енория и целия град Русе.

Кръщение: за здраве
Литургия: една свещ
Венчавка: както в филм
Погребение: сол и жито

Заглавието на тази статия може да ви звучи малко странно, обаче отразява една реалност, с която много често се срещам.

И днес, като говоря с хората, ми е ясно как живеят “вярата” си като един магически ритуал, с който злото (болести и злочестина) може да бъде отдалечено от тях. Искам да предложа на вашето внимание няколко “истински” случая, които по-често се срещат и по този начин и вие да ги разгледате с мене.

Понякога родителите, които искат да бъде кръстено детето им на моя въпрос: защо го искат, отговорът е “за здраве”! Но, за здраве не е ли по-добре да отидем при лекарите? Да бъде ясно това: Тайнството Кръщение не лекува нито опазва човека от грипа или от други болести! Когато започвам да обяснявам това и поканвам хората да дойдат на няколко срещи (броят на които зависи от състоянието на вярата на тези хора) веднага се разбира дали имат верен и силен интерес за вярата си. Ако го няма този интерес е нормално (и според каноническото право на Католическата Църква) да се откажем да кръщаваме детето. Това става особено със семействата, които имат вече други деца, но които от деня на кръщението не са се виждали повече в църква, не идват на катехизис за децата за да приемат другите Тайнства.

За здраве ли е Кръщението? В тези ситуации виждам само загубени хора, които още са далеч от Спасението!

Не е много по-различна ситуацията с венчавките. Младоженците, които привличани от сцените от филмите, искат един хубав сценарий за техния най-хубав ден. Но Тайнството не е един филм: колкото е важно да бъде всичко

хубаво, подредено, организирано толкова е по-важно да се приготвим духовно за този ден. И тука също има нужда от срещи, за да знаем какво ще изживеем и какво означава това “да” пред Бога от младоженците.

И още една тема: Евхаристията. Колко пъти говорейки за присъствието на всеки кръстен на Светата Евхаристия, чувам тези думи: “нямам време, ходя редовно да паля една свещ в една църква!”. Поставя се на същото ниво (и дори на по-ниско ниво!) Евхаристията и свещта. Но докато Евхаристията е реално и истинско присъствие на Исус Христос между нас със Словото, Тялото и Кръвта си, свещта запалена в храма е само един символ за нашата молитва, която се издига към Бога. Никога и никъде свещта не спасява човека, но само Исус Христос е единственият Спасител. Свещта, която изгаря ни напомня нашето естество; ни напомня нашето единение с Истинската Светлина, която идва на света, т.е. Исус Христос; тя ни напомня нашето кръщение и нашите обещания да бъдем верни на Исус Христос и на Църквата, Неговото мистично Тяло. Ако всичко това за нас е ясно, тогава можем да запалим свещите и тогава наистина те ще бъдат символи на нашата молитва пред Бога, която продължава да стои пред Него, за нас и за всички хора, които се нуждаят от нашите молитви.

После, ако можем да внимаваме да не пада въска на пода в църквата, тази молитва ще бъде чута по-добре от Бога и самият аз ще бъда по-благодарен!

Най-накрая темата за погребенията, за които доста говорих и в моите проповеди: понякога странни (да ги наречем така!) ритуали допълнително “се служат” преди, по-време и след християнското погребение. Понякога тези “обреди” се доближават повече до курс по кулинарно изкуство отколкото до момента за молитва за починалия. Всички обзети от сол, вино, жито, оцет забравят за най-важното. Докато мога все още да разбера (и да търпя), какво се случва със семействата, които

не участват редовно в църквата, тъжно ми е, когато виждам някои от католиците, които поучават и днес още на тези не християнски практики. Поканвам тези хора да спрат тези учения, но да помагат на хората да намерят истинския път. Ако искат да продължават тези езически и “магически” практики, тогава да не викат свещеника да извърша християнски ритуал за погребенията. В бъдеще ще бъда принуден да отказвам да служа погребения в тези ситуации и на тези хора, които продължават да поучат хората на други практики.

Вярата е най-важното нещо в живота, така че не можем да я смесваме с нещо друго, което няма нищо общо с християнството.

Тогава преди всичко да се грижим за нас, докато сме живи с един силен духовен живот и с редовно присъствие на тайнствата и накрая да оставим нашето тяло и нашата душа в ръцете на Онзи, Който ни подари този живот: Светата Троица.

Заедно със Свети Павел Апостол искам да ви кажа: “Поради това, както приехте Господа Исуса Христа, тъй и ходете по Него, вкоренени и утвърдени в Него и укрепени във вярата, както сте научени, преуспявайки в нея с благодарност. Гледайте, братя, да ви не увлече някой с философия и с празна измама според човешкото предание, според стихии световни, а не според Христа.” (Кол 2,6-8).

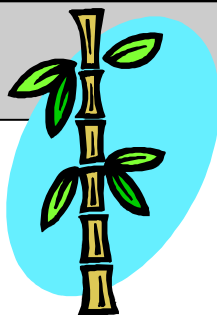
Отец Валтер Горра

Върнали се в Божия Дом

11 юли 2007	Мария Рафайлова Минчева
30 юли 2007	Петър Матеев Радков
04 август 2007	Мария Петрова Константинова

Бамбукът

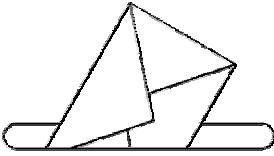
В една прекрасна градина растял бамбук с благороден вид. Господарят на градината го обичал повече от всички други дървета. Година след година бамбукът растял и ставал як и хубав. Защото бамбукът знаел, че господарят го обича и бил щастлив от това. Един ден господарят се доближил до своето любимо дърво и му казал: „Драги бамбук, имам нужда от теб.” Прекрасното дърво усетило, че е дошъл моментът, за който е бил създаден и казал с голяма радост: „Господарю, готов съм. Употреби ме, както ти желаеш.” Гласът на господаря бил тежък: „ За да те използвам, трябва да те посека”. Бамбукът се изплашил: „Да ме насечеш, господарю! Мен, най-хубавия от дърветата в твоята градина? Не, моля те, не! Употреби ме за твое удоволствие, господарю, но моля те, не ме сечи”.

„Скъпи мой, бамбук”- продължил господарят-„ако не те поваля, не мога да те използвам”. Градината изпаднала в дълбоко мълчание, дори вятърът престанал да духа. Бавно бамбукът навел своята великолепна корона и прошепнал: „Господарю, ако не можеш да ме използваш без да ме събориш, събори ме”.

„Скъпи, мой бамбук”- не само трябва да те съборя, но дори да ти отсека клоните и листата”.

„Господарю мой, имай милост! Унищожи красотата ми, но остави ми клоните и листата”.

„Ако не мога да ги отрежа, не мога да те използвам”. Слънцето скрilo своето лице, една изплашена пеперуда изхвърчала. Треперейки бамбукът казал слабо: „ Господарю,

---

отрежи ме”!

„Скъпи мой, бамбук, длъжен съм още повече да ти направя. Трябва да те разцепя на две и да ти измъкна сърцето. Ако не мога да направя това, не мога да те използвам”.

Бамбукът се навел до земята и тихо казал: „Господарю, цепи и вземи!” Така господарят на градината съборил бамбука, отрязал клоните и листата му, разцепил го на две и му извадил сърцето. После го пренесъл, където извирал извор с хладна вода близо до своите ниви, които се измъчвали от сушата. Внимателно свързал към извора единия край от любимия си бамбук, а другия край насочил към изсъхналите ниви. Прозрачната, свежа и сладка вода започнала да тече по тялото на бамбука и достигнала до нивите. Бил засаден ориз и реколтата била отлична.

Тъй бамбукът станал един голям благослов, макар и повален и разрушен. Когато бил едно великолепно дърво, живеел само за себе си и се оглеждал в собствената си красота. Покосен, ранен и обезобразен станал канал, който господарят употребил, за да направи плодовито своето царство.

„Понякога Господ иска големи жертви и това изглежда една несправедливост от страна на Бог. Да не забравяме, че Той има нужда от нашето сътрудничество, за да спаси света!”

Сестра Терезита